

Een aantal weken geleden had ik een Tinder-date en daar moest ik aan denken toen ik begon aan deze brief. Later wordt duidelijk waarom.

Vanaf het moment dat hij en ik tegelijkertijd twijfelde tussen een knuffel of een hand bij de ontmoeting, tot het moment dat ik mijn eerste biertje achterover heb getikt, weet ik: waar hij woont, wat hij studeert, wat zijn lievelingsfilm is en waarom, dat hij liever in Amerika zou wonen, dat hij kan breakdancen (plus punt!) en dat hij ervan overtuigd is dat vrouwen niet zelfstandig een gaatje in een muur kunnen boren (1000 minpunten!!!). Uiteindelijk heeft hij 2 uur zitten beppen, gevoed door mijn vragen, en hij was helemaal in zijn element. En hij was niet alleen. Ik heb me prima vermaakt daar in mijn lievelingscafé in Arnhem. Ik kon vragen naar het bekende en maar zeker ook het onbekende. Want hoe vaak neem ik nou de tijd om eens door te vragen naar een opvatting over vrouwen die niet thuishoren in de top van het bedrijfsleven? Hoe vaak heb ik nou een date met iemand die nog niet over zijn ex heen is en ik een kijkje kan nemen in een niet geslaagde relatie van iemand anders? Hoe vaak ben ik nou echt opzoek naar het fundament van iemands geloof in god? Deze jongen zat vol met verassingen!

Tijdens het evalueren van de date met mijn huisgenootje besef ik mij, dat ik energie krijg van vragen stellen. Dat ik inspiratie haal uit gesprekken met mensen die ik niet ken. Dit heb ik tot nu toe kunnen gebruiken in mijn werk als docent dans op een middelbare school waar ik vaak een persoonlijke band opbouw met leerlingen die een vak volgen waar ze in eerste instantie totaal geen zin in hebben. En ook binnen mijn opleiding Toegepaste Filosofie hebben we het regelmatig over het voeren van een (filosofisch) gesprek met niet-filosofen. Vragenstellen is een kunst die ik graag beoefen. Het leert mij meer over de mensen om mij heen en misschien nog wel belangrijker; mijn gesprekspartner voelt zich gehoord en welkom. Zhij komt nog eens bij me terug om verder te kletsen over wat dan ook.

‘Hij heeft het alleen maar over zichzelf gehad.’ zeur ik, toch een beetje teleurgesteld. ‘Ja maar Emma’ zegt mijn huisgenootje ‘jij moet hem wel de kans geven’. En ze heeft gelijk. Uiteindelijk heb ik het 2 uur volgehouden met meneer het-zit-in-de-aard-van-de-man-om-de-leiding-te-hebben. En ik had het prima naar mijn zin. Vragenstellen, goed luisteren en af en toe wat grapjes maken om de sfeer erin te houden.

Het is mij duidelijk dat deze date-situatie geen goede basis is voor een tweede date maar wel voor een introductie bij JS Arnhem-Nijmegen. Zelf ben ik nog maar net lid en ik heb ervaren hoe fijn het is dat er iemand zonder moeite naar me toestapt tijdens mijn eerste activiteit en vraagt wie ik ben. De open en toegankelijk sfeer van de vereniging spreekt mij aan en deze geef ik graag door. Na 7 jaar in Arnhem te wonen voel ik me hier thuis. Als vertegenwoordiger van deze stad sluit ik me dan ook graag aan bij het bestuur van JS Arnhem-Nijmegen.

Ik zal de nieuwe leden met liefde uitnodigen voor een warme kennismaking en daag de bestaande leden uit voor een kritisch, filosofisch, gesprek over wat dan ook. En als dat nog niet genoeg is, kunnen we altijd nog gaan dansen!